

РЕШЕНИЕ

№ 4082

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4160** по описа за **2023** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Агенция за държавна финансова инспекция, подадена чрез процесуален представител, против решение на СРС, постановено по НАХД № 12886/2022г. Касационното основание, което се въвежда е за нарушение на материалния закон. Жалбоподателят чрез процесуалния си представител обосновава, че съдът неправилно е приел, че наказаното лице не е субект на нарушението, за което е ангажирана отговорността му. По подробно изложени в жалбата съображения се прави искане съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да остави в сила издаденото наказателно постановление. В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата.

Ответната страна – Л. К., редовно призован се представлява от процесуален представител. Оспорва се основателността на жалбата по подробно изложени съображения. Прави се искане съдът да остави в сила решението на СРС.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град, 24 кас. състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед

наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателно постановление № 11 – 01 – 204/26.08.2022г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция.

От фактическа страна е прието за установено следното: С обжалваното НП на Л. К., в качеството на ръководител на отдел „Възлагане на обществени поръчки“ към „Булгартрансгаз“ АД и пълномощник на изпълнителния директор на това дружеството по чл.7, ал.1 от ЗОП, е наложена глоба от 200 лева, за това, че на 29.10.2020г. не е изпратил обявление до А. за публикуване в Р., в срок до 30 дни от подписване на допълнително споразумение №1/28.09.2020г. за изменение на договор за обществена поръчка №4138/03.09.2019г. или от 29.09.2020г. до 28.10.2020г., включително, а обявлението е изпратено за публикуване на 07.02.2022г. и публикуване на 10.02.2022г., със закъснение от 466 дни - нарушение на чл.27 от Закон за обществените поръчки /ЗОП/.

Въз основа на тези факти съдът е обосновал извод, че макар наказателното постановление да е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при липса на процесуални нарушения, същото противоречи на материалния закон, тъй като лицето, чиято отговорност е ангажирана не е субект на административното нарушение по чл.27 от Закон за обществените поръчки /ЗОП/.

Решението е правилно, макар и на малко по-различни от изтъкнатите основания. Визираната като санкционно основание в оспореното НП норма на [чл. 256а ЗОП](#), урежда като субект на нарушението възложител, който не изпрати в срок информацията, подлежаща на публикуване в Регистъра на обществените поръчки или в "Официален вестник" на Европейския съюз. По отношение на това нарушение, за разлика от тези по чл. [чл. 247 – 256](#) от ЗОП, не е предвидено субект на нарушението да е лицето по чл. 7, ал.1 от ЗОП – с разпоредбата на чл. 259 от ЗОП. Очевидно се касае за законодателен пропуск – нормата на чл. 256а е по-нова, в сила от 1.11.2019 г., а текстът на чл. 259 е в сила от 15.04.2016г. и съществува в първоначалния вид на закона. При въвеждането на ново основание за административна отговорност е

следвало да се измени текстът на чл. 259 от ЗОП, но това не е сторено. Предвид текста на чл. 259 от ЗОП съдът приема изводът, че лицето по чл. 7, ал.1 от ЗОП не е субект на нарушението по чл. 256а от ЗОП, за правилен. Нормите, които определят субекта на административно-наказателната отговорност не могат да се тълкуват разширително.

По изложените съображения съдът приема, че решението на районния съд, с което наказателното постановление е отменено, е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1297 от 20.03.2023г. на СРС, постановено по НАХД № 12886/2022г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.